

Embryotransplantatie bij runderen.

Fragment uit de publicatie over 'Gekke-koeienziekte' (1998)

Vraag:

Wat betekent embryotransplantatie voor de koe? Hierbij wordt er bij een koe superovulatie opgewekt, waarbij er uiteindelijk wel 10 eitjes in de baarmoeder komen, die dan met KI bevrucht worden. Later worden deze bevruchte eicellen dan uitgespoeld en in andere koeien geplaatst.

Marieke:

Als ik het goed begrijp, is er één koe, die met hormonen geactiveerd wordt om in één keer meerdere eicellen los te laten. Die koe wordt kunstmatig geïnsemineerd met zaadcellen van een stier, waardoor bevruchting plaatsvindt, en dan worden de bevruchte eicellen weggehaald en bij een andere koe ingebracht? De ene koe, de donorkoe, wordt overgeslachtsrijp gemaakt en in de andere koe, de acceptorkoe worden de bevruchte eicellen van de donorkoe ingebracht. Die acceptorkoe is van nature onvoldoende hormoonproductief om een hele soepele zwangerschap te doorlopen.

Het is alsof de aanvang van de conceptie energetisch een effect in het lichaam heeft. Het heeft hetzelfde effect als het in het water gooien van een steentje. Er ontstaat dan een kringwerking en ook het water in de diepte wordt geroerd.

Conceptie is energetisch een belichtende omstandigheid. Dan is er niet alleen sprake van een lichamelijke eicel en een lichamelijke zaadcel die samenkomen, maar er is ook een energie vanuit de ziel. Die vindt in dit geval nog plaats in het lichaam van de koe die letterlijk bevrucht is geworden, en die vindt niet op een zelfde manier plaats in een draagkoe. Dat is het grote verschil. Dat houdt in dat die energetische uitweidingen die ik straks noemde, die steen die in het water plonst en een energetisch bewegingsritme in de koe achterlaat, wat opbeurend is voor de geestelijke gesteldheid van de ziel die bij de indaling al betrokken is, dat die niet even eenvoudig uitgezet kan worden in de draagmoeder.

Er is een verandering, omdat het zijnsbesluit van de ziel om te verkeren op de oorspronkelijke plaats van de bevruchting, doorbroken is. Op het moment dat de bevruchte eicel geïmplanteerd wordt in de draagmoeder, dient de ziel er als het ware achteraan te komen, en die heeft dan een deel van zijn kruit al verschoten aan energie-inplanting in de oorspronkelijke moeder.

De koe waar oorspronkelijk de bevruchting in plaats gevonden heeft, lijdt in zekere zin daarmee ook energetisch aan meer willendheid van bevruchting, omdat de bevruchting ook niet natuurlijk door haarzelf tot stand gebracht is. De koe kan wel hang gekend hebben naar zwangerschap, maar niet van tien kalveren in één keer. De meer willendheid die door mensenhandelingen tot stand gebracht is, maakt dat zij haar

oorspronkelijke wezensrecht van bevruchting en zelf zwanger mogen zijn niet kan uitdragen. Dat laat sporen na van ongewild verlies net zoals ook de bevruchting niet plaats gevonden heeft op basis van een natuurlijke strekking.

De beelden die ik daarover ontvang zijn dat het dier zich onwillender kan gaan gedragen en daardoor wat norser van aard wordt, omdat de snelle hormonenaanmaak al tot onevenwichtigheid aanleiding geeft en het versneld weghalen van bevruchte eicellen evenzo. Ze heeft onbewust het gevoel dat er inbraak op haar gepleegd is zonder dat ze dat kan traceren. Het dier reageert daardoor haast instinctmatig onwillender.

Opmerking:

Ze zijn ook lange tijd daarna van slag. Het duurt een hele tijd voordat de eierstokken weer in normale proporties terug zijn. Dit wordt vooral gedaan bij koeien waarvan bewezen is dat ze mooi nageslacht hebben.

Marieke:

De oorspronkelijke moeder verkeert dus in een verwarrende omstandigheid. Ze voelt zich aangetast en kan dat niet traceren op een manier zoals wij mensen daarover kunnen nadenken. Maar de gevoelsmatige beleving is dat ze zich aangetast weet. Mensen kunnen denken en kunnen nog allemaal aannames eromheen maken, maar zij niet. Ze heeft een soort wetend voelen en daar is ze aan overgeleverd. Het voelt gewoon niet prettig.

Dan de acceptorkoe. Die is zwanger geworden en dat is zo maar uit de lucht komen vallen, zullen we maar zeggen. Dat is haast de heilige Maria zelve. Ik ga kijken wat daarmee gebeurt. Het eerste beeld dat me daarstraks opviel, is dat de normale hormoonaanmaak en energiebevoorrading anders zijn dan bij een natuurlijk veroorzaakte zwangerschap. Het is allemaal zo stil en rustig en leeg, net alsof er geen beweging in te krijgen is. Het is alsof ze er emotioneel ook haast aan voorbijgaat, alsof er een impuls mist voor herkenning. Dat vruchtje groeit wel, maar het is niet als bij een draagmoeder bij de mens, die daar allemaal emotionele gevoelens om heen kan spinnen en daardoor een heel ander belevingsveld krijgt. Deze acceptorkoe voelt te weinig hormonale veranderingen in zichzelf om zich daadwerkelijk ook drachtig te voelen.

Opmerking:

Er is bij de acceptorkoeien ook van het begin af aan ingebroken op de cyclus om ze synchroon te krijgen. Je moet een aantal koeien gelijktijdig hormonaal in cyclus hebben. Dus er wordt hormonaal bij die koeien in de cyclus ingegrepen. De cyclus wordt onderbroken zodat ze allemaal op dezelfde dag vruchtbaar zijn.

Marieke:

Het wonderlijke is dat de energieactiviteit zo leeg is. Dus zeg maar inhoudelijk niet verbonden. Terwijl als ik kijk naar de bevruchte donorkoe, dat was dan wel heel tegennatuurlijk, maar daar staat alles energetisch op scherp om het te ontvangen. Hier is vrijwel niets aan de hand, het is een heel gek leeg beeld wat ik zie. Ik heb wel eens gechanneld op de conceptie van de mens en wat ik dan zie is dat er in zekere zin energetisch gewoon een soort vuurwerk gaande is op het moment van conceptie. Zoveel licht is er in de aura. Het zijn haast een soort lichtflitsen die uitspatten op het moment van conceptie.

Bij dieren zal dat niet veel anders gaan neem ik aan, en het beeld van de donorkoe is dat er nog zoveel lichtvuurwerk gaande is. Er is nog zoveel beweging energetisch in dat lichaam gaande, want die zielen zijn in eerste instantie naar dat lichaam toe gezonden en hebben daar een verbindingen gemaakt. Hoewel een ziel niet direct in zo'n bevrucht eicelletje woont, heeft er wel een soort verankering plaatsgevonden. Dat is een kosmische daad.

Op het moment dat je dat verplaatst, wordt de acceptormoeder emotioneel maar heel langzaam zwanger. Dat kost veel meer moeite zelfs al gaan haar hormonen uiteindelijk meewerken en dat zullen ze ook doen, maar de bevlogenheid mist. Het is haast een implantaat. Het functioneert gewoon anders.

Maar er komt een fase, dat is heel leuk, dat de koe gaat lopen en het gewicht van het kalfje in wording toeneemt. Dan gaat die koe anders bewegen, met een waggelende gang. Op het moment dat de koe de verandering in beweging voelt tijdens het lopen, alsof de onderbuik meer van links naar rechts gaat deinen, wordt dat geassocieerd met een zwanger gevoel. Op dat moment is de acceptormoeder in staat haar zwangerschap te herkennen, vóór die tijd niet bewust. Dus het is het gevoel van de veranderende beweging die de drachtigheidsensatie teweegbrengt.

Vraag:

En normaal heeft een koe dat al meteen bij de conceptie?

Marieke:

Die is anders bewust, omdat die lichtintensiteit van de aanraking van de ziel, of zielen in het geval van meervoudige zwangerschap, haar bewustzijn tijdelijk even doet oplichten en in een andere staat van bewustzijn brengt. Veel zwangere moeders hebben ook haast vanaf het eerste begin wonderlijke eigenschappen die echt niet alleen voortkomen uit de hormoonstofwisseling, maar omdat de ziel al in haar auraveld vertoeft, en de zielekracht van de ziel die aan het incarneren is, dus mee uit gedrukt wordt.

In aanvang heeft in dit geval de donormoeder dit natuurlijk het sterkst meegemaakt.

Daarna worden de bevruchte eicellen overgedragen aan andere koeien, maar de ziel heeft al een eerste verbinding gemaakt met de donormoeder. Net als met adoptie, na de

geboorte kan het gebeuren dat je als ziel incarneert met een voorbewustzijn dat je wel via een bepaalde moeder geboren wordt, maar uiteindelijk bij een tweede moeder terecht komt. Dat is ook niet nadelig, mits het maar vanuit liefde geschiedt.

Hier is niet alleen de bevruchting liefdeloos verlopen, maar de donormoeder is ook liefdeloos gebruikt. Dus er is geen natuurlijk acceptatieproces aan voorafgegaan en het is ook niet in de biologie van deze twee koeien geschreven dat ze het zo hadden gewenst. Met een natuurlijke conceptie hadden ze dat op deze manier niet rond kunnen krijgen, dat je de ene koe bevrucht, en dat toevalligerwijze door de lucht heen een bevruchte eicel bij een andere koe in de baarmoeder geraakt. Dat is totaal onmogelijk. Dus er is hier heel veel hocus-pocus, waardoor het incarnatieplan van de zielen die op deze manier incarneren, de werkelijke wezensbevruchting bemoeilijkt.

Vraag:

Wat betekent dat dan voor de kalveren?

Marieke:

Het eerste dat ik ontvang is dat, hoe natuurlijker de bevruchte eicel en de foetus in wording als het ware opgevangen kunnen worden in de buikholte van de moeder zelf, hoe makkelijker het kalf in wording zich natuurgetrouw kan ontwikkelen. De energetische gesteldheid van de buikholte, en de ontvangenis, of liever gezegd de niet-ontvangenis in dit geval, maakt dat de vrucht zich bevindt in een energie-inweving van de buikholte van de moeder. De emotionele gesteldheid van de moeder is als het ware de kosmos waar de eicellen en later de foetus in wording zich in bevinden.

Wij weten dat we ons vaak prettiger gedragen als de zon buiten schijnt; dan ontspant ons lichaam zich. Dan geeft het ook het gevoel dat we ontvangen worden en kunnen we ons makkelijker overgeven. Vanuit dat perspectief kun je misschien enigszins doorvoelen dat, als er een eicel opgeslagen ligt, wat een foetus in wording is en uiteindelijk een zichtbaar kalf, en die huist in een energetisch veld dat hem niet bekend is, dat toch een soort duisternis qua energieveld geeft. Er heeft als het ware geen voorbelichting in voldoende mate plaatsgevonden.

Dan is het heel erg afhankelijk van het karakter van de acceptorkoe, hoe emotioneel opgeruimd die koe is, en hoe prettig zij zich voelt, hoe zij zich beweegt, en hoeveel spanning er in die buikholte ligt. Als dat een prettig klimaat is, kan het goed gaan. Dat neutraliseert dan in een bepaalde mate de verhuizing die plaatsgevonden heeft. Maar nog steeds is het een minder gunstige omstandigheid dan in de oorspronkelijke donormoeder.

De donormoeder blijft ook energetisch verbonden met haar eicellen, en met de bevruchtingen die daarmee hebben plaats gevonden, ook al vertoeven die in het lichaam van de acceptormoeder. Dat houdt in dat via energetische verbindingen de donormoeder

onbewust mee draagmoeder wordt. Dat kan ook door de acceptormoeder als een belasting ervaren worden, want lichaamsvreemde cellen bevinden zich in haar en de energetische verbinding met de oorsprong van die cellen is niet losgelaten. Die wonen indirect ook in haar en belasten haar eigenheid.

Als je als mensenmoeder zwanger wordt van een man waar je veel van houdt, is dat geen belasting, want in die verbinding is er al veel uitwisseling in het auraveld geweest en dit kan er nog wel bij, om het zo maar te zeggen. Maar in het geval dat je draagmoeder bent van cellen die uit twee andere individuen voortgekomen zijn waar je geen persoonlijke band mee onderhouden hebt, ben je door deze daad verbonden aan het verbond van die bevruchting.

Als in het onbewuste herkenningssysteem van de acceptorkoe die registratie plaatsvindt, namelijk dat die koe het gevoel heeft dat haar eigen identiteit moet opschuiven voor een groeiend leven in haar waar zij niet vrijwillig voor heeft gekozen, dan legt dat in haar gevoelens neer van uitgesloten worden. Die gevoelens zal ze trachten op te vangen door zichzelf te verbeteren in eigenwaarde. Dus ze zal zaken doen waar ze zich prettig bij voelt om een beeld aan zichzelf te geven, dat ze er zijn mag. Zo'n koe is draag-krachtig, omdat ze haar eigenheid niet blijvend laat verstoren en deze eigenheid voorrang geeft. Als zij zelf voorrang geeft aan haar eigen eigenheid, kan natuurlijk de foetus zich steeds meer gaan uitdrukken. Op het moment dat tijdens het lopen haar buik gaat schuren tegen de flanken van de poten aan, kan ze haar zwangere buik weer zien als een onderdeel van haar zelf. Dan is in zekere zin het emotionele proces in haar voldoende voltooid om vrede met die zwangerschap te kunnen hebben, waardoor ze hem kan uitdragen.

In het geval dat de koe emotioneel niet krachtig genoeg is om zichzelf te blijven herkennen, omdat er buiten haar om aantasting plaatsgevonden heeft van haar eigenheid, dan zie je afstotingsverschijnselen. Er komt ook regelmatig een spontane abortus op gang. Het karakter van de koe op emotioneel niveau, los van het al of niet lichamelijk een vrucht kunnen uitdragen, kan mede al of niet een abortus veroorzaken.

Opmerking:

Ja, er komen sowieso meer mislukkingen voor. En het is vrij logisch, lijkt me, dat deze redenen daar achter zit. Het is dus niet altijd alleen een lichamelijk iets dat mislukt.

Marieke:

Nee, het is niet alleen lichamelijk. Het heeft ook met verschillen in het niveau van de energiefrequentie te maken. De eicellen van koeien hebben allemaal verschillende energiefrequenties, net zoals het sperma van stieren allemaal verschillende energiefrequenties heeft. Dus het samengaan van de frequenties van de eicel en het

sperma in relatie tot de zielsfrequentie van de indalende ziel, scheidt een energieverbinding die ook in een bepaalde mate door de acceptorkoe uitgedragen moet kunnen worden. Die energiefrequenties dienen een bepaalde mate van afstemming te hebben en als er te veel verschillen zijn, krijg je ook afstotingsmechanismen.

Vraag:

Is de directe omgeving van de koe ook nog van invloed? Geeft het een cultuurschok, als Embryo's worden overgeplaatst bijvoorbeeld van Amerika hier naar toe?

Marieke:

Je mag er van uitgaan dat, zowel bij dieren als bij mensen, veelal door de ziel bewust gekozen wordt om bij die vader en die moeder te gaan incarneren. Dat staat in verbinding met de familiebanden, de ouders en de levens die al geweest zijn. De ziel die zich verankerd heeft in de samengaande ei- en spermacellen zal niet veranderen, ook al wordt de eicel ingeplant in een andere moeder.

Hoe de ziel vervolgens nog door kan schijnen door het lichaam dat ontwikkeld wordt, is de vraag. Wanneer de ziel zich verbonden heeft aan een bepaalde constellatie, in dit geval bij koeien van een koe en een stier, dan is die constellatie voor hem belangrijk geweest als uitgangspunt voor doorschijning door het uiterlijke lichaam heen. De vraag is dan hoe die ziel het maakt, nu daarop ingegrepen wordt, en zelfs in jouw voorbeeld dat bevruchte eicellen vanuit Amerika getransporteerd worden naar Europa en hier in een acceptorkoe ingeplant worden.

Vraag: Hoe zijn de invloeden van die ziel nog gaande, die oorspronkelijk in Amerika wilde incarneren en nu ingeplant wordt hier in Europa?

Dan komt het toch heel erg terug op de eigenschappen die ik net benoemde: het klimaat in de buikholte van de acceptormoeder, haar emotionele en lichamelijke gesteldheid en met hoeveel vreugde ze de laatste maand van de zwangerschap uitdraagt op het moment dat ze de buik voelt. De karaktereigenschappen van het kalf gaan gewoon mee, zoals ze bedoeld waren voor de incarnatie in Amerika.

Dieren en mensen kunnen zich behoorlijk aanpassen, maar het hangt van het karakter af of men daar open voor staat of niet. Heb je toevallig al bij je geboorte een wat halsstarrig karakter, dan moet je niet te hoge verwachtingen hebben dat je je makkelijk zal aanpassen. Heb je echter een karaktergesteldheid, waarbij je gemakkelijk aanpast aan derden, ben je attent en meer naar buiten kijkend dan zelf uitzettend, dan kan die ziel zich hier evengoed ontwikkelen als in Amerika.

Opmerking:

Dat geeft ook de relativiteit van het fysieke aan.

Marieke:

Ja, de ziel is uiteindelijk toch sterker dan de omgeving, maar de omgeving kan wel remmend zijn op de doorschijning van de ziel door het lichaam heen. De scheppingsenergie, als het ware dat vuurwerk eromheen, heb je niet in de acceptormoeder. De doorwerking van die energieën is hoog en krachtig, maar werkt ook niet in die acceptormoeder. Een mensenmoeder, die draagmoeder is, breidt daar emotioneel en mentaal heel wat omheen. Een acceptorkoe voelt zich aangetast, omdat zij innerlijk wel beseft dat er iets gebeurd is wat niet passend is bij de eigen zijnsconstitutie, maar zij heeft niet de foefjes die mensen in huis hebben.